

VAIRĀK NEKĀ

Jānis Lūsēns, Knuts Skujenieks

Pūt, vējiņi, dzen laiviņu,
Aizdzen mani dzimtenē,
Kur upēs un tērcītēs ledi iet,
Kur slīkšņās un ielankās kārkli zied,
Kur pūpolu rokā pataustīt,
Kur vizni projām uz jūru dzīt.

Pūt, vējiņi, dzen laiviņu,
Aizdzen mani dzimtenē,
Kur pavērties palsajās debesīs,
Kas dvašas mirkli man atnesīs,
Ar bērzu tikties, kas sulu sola
Un pierakstīties cīruļu skolā,
Ar kūlas svilumu pārpīpēt
Un visu pēc kārtas pārminēt.

Pūt, vējiņi, dzen laiviņu,
Aizdzen mani dzimtenē.
Tā vienu laiciņu pasēdēt
Un smagumu notīt kā sviedrainu autu,
Tad celties, tad celties, tad celties
Un runāt savu tautu, ar savu tautu,
Un runāt ar savu tautu.